

KẾT TINH CỦA TRÍ TUỆ LÀ CỘI NGUỒN CỦA NIỀM VUI .

Nhiều nghiên cứu chỉ ra rằng, người có óc hài hước là những người thông minh, tự tin và thành công trong cuộc sống. Họ giữ một thái độ tích cực, khi gặp phải khó khăn cũng dễ hóa dữ thành lành.

Những câu chuyện ý nghĩa dưới đây là minh chứng cho điều đó:

♥ Trước khi ông Franklin D. Roosevelt trở thành Tổng thống thứ 32 của Hoa Kỳ, nhà ông bị trộm, bạn bè viết thư an ủi. Ông Roosevelt trả lời thư rằng:

“Cảm ơn thư của các bạn, bây giờ tôi rất bình tĩnh, bởi vì:

Thứ nhất, trộm chỉ lấy đi tài sản của tôi chứ không đe dọa tính mạng tôi.

Thứ hai, trộm chỉ lấy đi một phần chứ không phải tất cả.

Thứ ba, điều đáng mừng nhất đó là: kẻ trộm là anh ta chứ không phải là tôi”.

♥ Khi vừa nhậm chức không lâu, cựu Tổng thống Mỹ Ronald Reagan có một lần bị ám sát, trúng đạn, viên đạn xuyên vào ngực ông. Trong lúc nước sôi lửa bỏng, ông lại nói với người vợ vừa chạy vội đến bên mình rằng: “Em yêu à, anh quên mất phải tránh đi”.

♥ Trong một buổi diễn thuyết của cựu Thủ tướng Anh Harold Wilson, giữa chừng đột nhiên có một người gây rối lớn tiếng ngắt lời ông: “Rác rưởi!”. Tuy bị ngắt lời, nhưng ông Wilson lại nhanh trí bình tĩnh nói: “Anh gì đó, mong anh kiên nhẫn cho, tôi sắp nói đến vấn đề bảo vệ môi trường mà anh đề ra rồi” khiến cả hội trường đều vỗ tay khen ngợi phản ứng nhanh nhạy của ông.

♥ Trong một buổi diễn thuyết công khai của cựu Thủ tướng Anh Winston Churchill, bên dưới khán đài có người ném lên một tờ giấy có viết hai chữ “Ngu ngốc!”. Ông Churchill biết rằng bên dưới có người phản đối ông đang đợi nhìn thấy ông bị bối rối, ông bèn ung dung nói với mọi người rằng: “Vừa rồi tôi nhận được một lá thư, tiếc là người viết chỉ nhớ ký tên mà quên viết nội dung”.

♥ Trong một lần tướng Dwight D. Eisenhower tham dự một buổi tiệc có sắp xếp phần diễn thuyết, tổng cộng mời 5 vị khách quý đến góp lời, ông Eisenhower là vị cuối cùng lên sân khấu. Bốn vị trước đó mỗi người nói rất nhiều, đến lượt ông thì đã gần 10 giờ rồi.

Bên dưới khán đài đã không còn hứng thú nữa. Khi lên sân khấu, ông Eisenhower bèn nói: “Bất cứ một buổi diễn thuyết nào cũng đều có câu kết thúc, tối nay để tôi làm câu kết thúc của buổi diễn thuyết này là được” rồi cúi chào lui xuống. Bên dưới khán giả cười.

♥ Đức Đạt Lai Lạt Ma luôn rất thoải mái, tự do tự tại, hài hước thú vị khi giao tiếp với mọi người. Có một phóng

viên hỏi ngài rằng: “Phật giáo có cách nói không ăn quá giờ Ngọ đúng không?”

Ngài nói: “Đúng vậy!”

Phóng viên lại hỏi: “Vậy đói bụng thì phải làm thế nào ạ?”.

Ngài trả lời: “Thì xuống bếp ăn vụng thôi!”.

Có một lần, nhà soạn kịch George Bernard Shaw - người Anh gốc Ireland đang đi dạo trên phố bị một chiếc xe đụng phải ngã xuống đất, may là không có gì đáng ngại. Người gây tai nạn vội vàng đỡ ông dậy và liên tục xin lỗi. Ông phủi bụi và nói: “Anh bạn không may rồi, nếu anh đụng chết tôi thì có thể nổi tiếng khắp thế giới rồi đấy”.

Nhà văn nổi tiếng Mỹ Mark Twain có một lần do không đồng tình với phương án nào đó được Quốc hội thông qua nên đã đăng một bài viết trên báo rằng: “Nhân viên quốc hội có một nửa là đồ khốn”. Sau khi tờ báo được bán ra, rất nhiều cuộc điện thoại phản đối gọi đến, các nhân viên Quốc hội cho rằng những lời này là không đúng, họ liên tục yêu cầu ông Mark Twain đính chính. Thế nên Mark Twain lại đăng một bài đính chính như sau: “Tôi sai rồi, các nhân viên Quốc hội có một nửa không phải là đồ khốn”.

Thiên tài phim câm Charlie Chaplin từng đụng độ một tên cướp có súng. Chaplin biết mình ở thế yếu nên không hề chống cự vô ích mà ngoan ngoãn giao nộp ví tiền.

Thế nhưng ông đề nghị với tên cướp rằng: “Số tiền này không phải là của tôi mà là của ông chủ tôi, bây giờ bị anh lấy đi rồi, ông chủ nhất định sẽ cho rằng tôi ăn chặn tiền công. Anh này, tôi và anh thương lượng thế này đi, nhờ anh bắn 2 phát lên nón của tôi để chứng minh là tôi bị cướp”.

Tên cướp đã nổ súng bắn hai phát lên trên nón của Chaplin. Chaplin lại xin hắn ta: “Anh gì ơi, anh có thể bắn thêm 2 viên đạn lên áo và 2 viên đạn lên quần được không để ông chủ tôi tin tôi hơn”.

Lúc Mahatma Gandhi theo học ngành luật tại Đại học London, có một giáo sư da trắng tên là Peter cực kỳ ghét ông. Một ngày nọ, giáo sư Peter đang ăn cơm ở nhà ăn, Gandhi đã bưng khay của mình ngồi xuống cùng bàn với giáo sư.

Vị giáo sư nói: “Anh Gandhi này, anh không biết rằng ‘một con lợn sẽ không ngồi ăn cùng một con chim’ ư?”

Gandhi nhìn giáo sư nọ rồi bình tĩnh trả lời: “Thầy không cần bực dọc ạ, tôi sẽ bay đi ngay” và ông sang bàn khác ngồi. Ông Peter tức giận đỏ mặt, quyết định trả thù.

Ngày hôm sau, ông hỏi trong giờ thi: “Anh Gandhi, nếu trong lúc đi trên phố anh phát hiện một cái bưu kiện, bên trong có một túi trí tuệ và một túi tiền thì anh sẽ lấy cái túi nào?”

Gandhi không hề do dự đáp rằng: “Đương nhiên là lấy túi tiền rồi ạ”.

Giáo sư Peter cười cợt nói: “Nếu là tôi thì tôi sẽ lấy cái túi trí tuệ”.

Gandhi nhún vai đáp: “Mỗi người đều nên lấy thứ mà họ không có!”

Giáo sư Peter hoàn toàn không thể đáp trả lại được nữa, trong cơn thịnh nộ, ông ấy viết hai chữ “ngu ngốc” lên bài thi của Gandhi rồi trả về.

Vài phút sau, Gandhi đi về phía giáo sư và nói rất lịch sự: “Thưa thầy Peter, thầy ký tên lên bài thi của tôi, nhưng lại không chấm điểm cho tôi”.

*****

Học cách hài hước thì mới có thể “lạc quan với mọi việc, mỉm cười nhìn cuộc đời”

Bậc thầy hài hước Lâm Ngữ Đường từng dạy tiếng Anh tại một trường đại học. Ngày đầu tiên lên lớp, ông xách một chiếc cặp da lớn đi vào lớp, học sinh đều nghĩ là sách. Khi ông mở ra thì chỉ toàn là hạt đậu phộng (hạt lạc), rồi ông dạy cách ăn đậu phộng bằng tiếng Anh. Ông nói: “Ăn đậu phộng phải ăn loại có vỏ, tất cả mùi vị đều nằm ở việc bóc vỏ, vỏ càng khó bóc thì càng ngon”.

Ông nói thêm: “Đậu phộng còn có tên là quả trường sinh, ngày đầu lên lớp tôi mời các vị ăn quả trường sinh, chúc các vị trường sinh bất lão, sau này tôi không điếm danh, nhưng mong mọi người ăn quả trường sinh rồi thì mạng sống cũng kéo dài hơn, đừng trốn học”. Ông nói xong, cả phòng bật cười.

Từ đó mỗi khi ông giảng bài, giảng đường luôn kín chỗ ngồi. Học cách hài hước thì mới có thể “lạc quan với mọi việc, mỉm cười nhìn cuộc đời”

Hài hước hoàn toàn không phải là giỏi ăn nói, mà là có thái độ sống vui vẻ, trưởng thành, hiểu rõ được điều này có nghĩa là nắm bắt được kết tinh của trí tuệ, có được cội nguồn của niềm vui.

(Sưu Tầm trên net)